

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS
DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

BISNOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de nadere regels betreffende de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de modaliteiten betreffende de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing houdende de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 8 januari 2018;
- het begrotingsakkoord van 14 maart 2018.

1. INHOUDELIJK

1.1 Situering

Op 22 december 2017 werd het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid goedgekeurd.¹ Op (datum) werd het bekrachtigd en afgekondigd.

Het decreet kwam tot stand naar aanleiding van de zesde staatshervorming. Met dit nieuwe decreet wordt er expliciet voor gekozen om werk te maken van een sterk geïntegreerd gezinsbeleid, waarbij alle kinderen en gezinnen maximaal versterkt en ondersteund worden doorheen hun ontwikkeling.

Het is van belang dat de burger zijn rechten met betrekking tot de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kan uitoefenen. Geïnspireerd op de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde (B.S. 6/09/2005), voorziet het decreet dan ook bepalingen betreffende de rechtsbescherming van de burger. Een optimale toegankelijkheid, evenals een grote transparantie zijn noodzakelijk om het systeem doeltreffend te laten functioneren.

Om deze bescherming te garanderen voorziet het decreet reeds in een automatische rechtentoekenning en een laagdrempelige toegankelijkheid tot het systeem. Het decreet legt bovendien een informatie-, raadgevings- en motiveringsverplichting op aan de uitbetalingsactoren en er worden beslissings- en betalingstermijnen voorzien.

Het decreet voorziet in de bepalingen met betrekking tot de rechtsbescherming delegaties aan de Vlaamse Regering om de uitvoering van de voorziene bescherming verder uit te werken. Deze aspecten zijn opgenomen in onderhavig ontwerp van besluit.

¹ 1 De Vlaamse Regering hechtte op 22 december 2017 haar definitieve goedkeuring aan het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (VR 2017 2212 DOC.1356/1BIS, DOC.1356/2BIS en DOC.1356/3BIS).

1.2. Samenvatting en artikelsgewijze toelichting

Tabel met rechtsgronden

Artikel van voorliggend ontwerpbesluit	Rechtsgrond in het decreet van (datum) tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid
Artikel 1	/ (definities)
Artikel 2	Artikel 79, vierde lid
Artikel 3	Artikel 79, vierde lid en artikel 80, tweede lid
Artikel 4	Artikel 83, tweede lid en artikel 89, derde lid
Artikel 5	Artikel 84, tweede lid
Artikel 6	Artikel 85, vierde lid, tweede zin
Artikel 7	Artikel 86, eerste lid, tweede zin en artikel 87, vierde lid
Artikel 8	Artikel 88, eerste lid, laatste zin
Artikel 9	Artikel 91, tweede lid
Artikel 10	Artikel 95, zesde lid, tweede zin
Artikel 11	Artikel 102
Artikel 12	Artikel 103, §2
Artikel 13	Artikel 103, §2
Artikel 14	Artikel 103, §2
Artikel 15	Artikel 103, §2
Artikel 16	Artikel 103, §2

Hoofdstuk 1. Definities

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Rechten en plichten van de begunstigde in hun contacten met uitbetalingsactoren

Artikel 2

Het decreet legt in artikel 79 de uitbetalingsactoren een informatieplicht op, waarbij zij dienstige inlichtingen over de rechten en plichten moeten verstrekken aan elke persoon die daarom verzoekt.

Op basis van het laatste lid van artikel 79 is de Vlaamse Regering bevoegd om nog verder te concretiseren wat onder het in dit artikel omschreven begrip "dienstige inlichtingen" moet worden verstaan. Bovendien legt de Vlaamse Regering ook de toepassingsmodaliteiten vast. Door middel van deze bevoegdheden kan de Vlaamse Regering snel inspelen op nieuwe evoluties op het vlak van communicatie.

Deze verdere concretisering van het begrip "dienstige inlichtingen" waaraan artikel 2 uitvoering geeft, is gebaseerd op de omschrijving vermeld in artikel 7, tweede lid, van het koninklijk besluit van 11 maart 2002 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde, en tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen (B.S.29/03/2002).

Het antwoord van de uitbetalingsactor moet minstens betrekking hebben op:

- de decretale en reglementaire toekenningsvoorwaarden voor de toelagen inzake gezinsbeleid;
- de voorwaarden om dat recht te behouden;
- op de elementen die het bedrag van deze toelagen bepalen.

In het besluit wordt eveneens vastgesteld wanneer de voorziene termijn van 45 dagen in gaat.

De datum van ontvangst wordt bepaald door de datumstempel die wordt gezet op de binnenkomende post, tenzij de ontvangstdatum met zekerheid blijkt uit de wijze waarop de aanvraag binnengekomen is, zoals bijvoorbeeld bij elektronische communicatie.

Artikel 3

Op basis van artikel 3 van het besluit mogen de uitbetalingsactoren gebruik maken van brief, telefoon of fax, maar ook van elektronische communicatie zoals e-mail, chat, in hun communicatie met elke persoon, die om informatie vraagt en in hun communicatie met de begunstigde die om raad vraagt.

Wanneer een uitbetalingsactor een gedagtekende brief of fax ontvangt, zal met de datum in de brief of fax enkel rekening worden gehouden, wanneer de uitbetalingsactor deze brief of fax binnen 14 dagen na de datum vermeld in de brief of fax ontvangt. In alle andere gevallen zal de uitbetalingsactor rekening houden met de ontvangstdatum van de brief of fax.

Indien de uitbetalingsactoren via andere kanalen gegevens verkrijgen, mogen deze enkel worden aanvaard wanneer de uitbetalingsactoren met zekerheid de identiteit van de afzender kennen of wanneer de uitbetalingsactoren zeker zijn dat de handtekening van de afzender op het document staat.

Artikel 4

Artikel 83 van het decreet verplicht de uitbetalingsactor de begunstigten te informeren over elke individuele beslissing die hen in hun rechten raakt. Bovendien zijn de uitbetalingsactoren, op basis van artikel 89 van het decreet verplicht om bij individuele beslissingen die in de rechten van de begunstigten raken enkele vermeldingen te plaatsen.

De Vlaamse Regering maakt gebruik van de delegaties, voorzien in deze artikelen, om de beslissingen die uitsluitend betrekking hebben op een indexering en de beslissingen die enkel de betaling betreft die de herhaalde uitvoering is van een eerdere beslissing, die werd meegedeeld overeenkomstig artikel 83, eerste lid, van het voormelde decreet, uit te sluiten van deze verplichting. Door deze uitsluiting wordt de huidige praktijk, zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 19 december 1997 tot uitvoering van artikel 3, eerste lid, en van artikel 7, tweede lid, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde (B.S.30/12/1997), voortgezet.

Tevens sluit de Vlaamse Regering de beslissing tot het toekennen van de leeftijdstoelagen voorzien in artikel 210 van het voormelde decreet uit, als de eerste leeftijdstoelag wordt toegekend of als een wijziging van het bedrag van de betaalde leeftijdstoelag met niets anders verband houdt dan met de leeftijd van het kind. Deze uitsluiting is een voortzetting van het koninklijk besluit van 24 november 1997 ter

uitvoering van de artikelen 3, 7 en 24 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde voor de kinderbijslaginstellingen bedoeld in de artikelen 19, 31, 32 en 33 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (B.S.23/12/1997).

Artikel 5

Het decreet voorziet in artikel 84 in een automatische rechtentoekenning. De gegevensuitwisseling die hiervoor noodzakelijk is, zal gebeuren overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de elektronische gegevens, de modaliteiten van de verwerking en de gegevensdeling, de bewijskracht en de bewaring van gegevens in het kader van de toelagen gezinsbeleid en de aanduiding van de authentieke gegevensbron.

Wanneer niet alle gegevens die nodig zijn voor de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, beschikbaar zijn, is een automatische rechtentoekenning niet haalbaar. Om in dergelijke gevallen toch de toelagen in het kader van het gezinsbeleid toe te kennen, wordt de mogelijkheid voorzien om de toelagen op basis van een schriftelijk verzoek toe te kennen.

Ten einde een laagdrempelige dienstverlening aan de burger aan te bieden, kan dit schriftelijk verzoek per brief, fax, mail of via het (elektronische) loket van de uitbetalingsactor gebeuren. Net zoals bij een andere openbare instellingen zal ook het telefonisch verzoek mogelijk zijn. Om een bewijs van het telefonisch verzoek te hebben, dient de uitbetalingsactor een elektronische of schriftelijke bevestiging aan de burger te sturen, waardoor het telefonisch verzoek een vaste datum zal krijgen, zodat de termijnen vermeld in artikel 86 en 87 van het decreet worden geactiveerd. Dit telefonisch verzoek dient op dezelfde manier als een schriftelijk verzoek te worden behandeld.

Het schriftelijk verzoek zal enkel worden aanvaard, wanneer men zeker is over de identiteit van de afzender. Op deze manier is men zeker dat de informatie van de juiste persoon komt. De informatie die de uitbetalingsactor ontvangt, moet bij onzekerheid kunnen geweigerd worden.

Artikel 6

Artikel 85 van het decreet legt de uitbetalingsactoren de verplichting op een intern beleid voor de behandeling van verzoeken op te stellen. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren onder de vorm van een draaiboek.

De Vlaamse Regering bepaalt dat, onder meer omwille van de strijd tegen de sociale fraude, de uitbetalingsactor bij de behandeling van een verzoek, minstens alle betrokken actoren dient te integreren in het kadaster. Dit vermijdt dat een burger twee maal toelagen in het kader van gezinsbijslagen zou kunnen ontvangen, hetzij bij een andere uitbetalingsactor, hetzij in een andere deeltentiteit.

Hier wordt verwezen naar het kadaster waarvoor het agentschap Kind en Gezin, in haar rol als regisseur van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, instaat. Deze opdracht van Kind en Gezin werd opgenomen in het oprichtingsdecreet van dit agentschap door de invoering van een artikel 7/1 waarin de nieuwe taken van Kind en Gezin in het kader van de regie van toelagen worden omschreven, (zie artikel 33 van het decreet van 7 juli 2017 tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin).

Kind en Gezin staat dus in voor de uitbouw van dit kadaster van de minimale gegevens voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Hierbij hoort ook de uitbouw van een gegevensnetwerk dat de uitwisseling van alle noodzakelijke gegevens in het kader van zo automatisch mogelijke rechtentoekenning en uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, mogelijk maakt.

Dit wordt verder uitgewerkt in het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de elektronische gegevens, de modaliteiten van de verwerking en de gegevensdeling, de bewijskracht en de bewaring van gegevens in het kader van de toelagen gezinsbeleid en de aanduiding van de authentieke gegevensbron.

Bovendien is de uitbetalingsactor verplicht, om binnen de vijftien dagen na ontvangst van het verzoek, een ontvangstbevestiging naar de begunstigde te sturen. In deze bevestiging wordt minstens de onderzoekstermijn, de identificatiegegevens van de begunstigde en de contactgegevens van de uitbetalingsactor aan de begunstigde meegedeeld.

Bijkomende kwaliteitsvereisten zullen via de beheersovereenkomst aan het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van de Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid worden opgelegd. Dit agentschap zal op haar beurt controleren of de bijkomende kwaliteitsvereisten door de private uitbetalingsactoren worden nageleefd.

Artikel 7

Artikel 86 en 87 van het decreet leggen de uitbetalingsactor respectievelijk een behandelingstermijn van vier maanden en een betalingstermijn van twee maanden op. Het decreet voorziet in de mogelijkheid om deze behandlings- en betalingstermijnen in bijzonder gemotiveerde omstandigheden tijdelijk te verlengen naar respectievelijk maximaal acht maanden en vier maanden.

Om de werkbaarheid voor de dossierbeheerders te verbeteren maakt de Vlaamse Regering van deze delegaties gebruik om de beslissings- en betalingstermijn met respectievelijk maximaal vier en twee maanden te verlengen indien een wijziging aan de regelgeving betreffende de toelagen in het kader van het gezinsbeleid een tijdelijke sterke toename aan verzoeken of aanpassingen tot gevolg heeft.

Wanneer er significante problemen optreden bij het proces van datakoppeling en de uitwisseling van gegevens, die noodzakelijk zijn voor de automatische rechtentoekenning, kan de beslissingstermijn met maximaal vier maanden worden verlengd.

In uitvoering van deze uitzonderingen dient de minister te bepalen wat onder een tijdelijke sterke toename en significante problemen dient te worden begrepen.

Artikel 8

Het decreet voorziet in artikel 88 een motiveringsplicht. De beslissingen die betrekking hebben op geldsommen dienen gemotiveerd te worden aan de hand van betalingsformulieren. Om de burger voldoende te informeren bepaalt de Vlaamse Regering dat deze formulieren een minimum aantal vermeldingen dienen te bevatten, zijnde: de omschrijving van de prestatie, de betreffende periode en het uitbetaalde bedrag. Bovendien dient te worden vermeld wanneer de betaling zal plaatsvinden, alsook de juridische grondslag die van toepassing zijn op de feiten en het rekeningnummer van de begunstigde waarop de toelagen zullen worden gestort. De verplichte vermeldingen opgenomen in artikel 89 van het decreet dienen eveneens te worden meegedeeld.

De vermelding van het uitbetaalde bedrag op de inlichtingenformulieren dienen een onderscheid te maken tussen de gezinsbijslagen, de kleutertoeslag, de kinderopvangtoeslag en de selectieve participatietoeslag.

Veelal bestaat er gezien de informatisering van de behandeling van een verzoek of reguliere uitbetaling, geen papieren akte die de beslissing en de motieven ervan bevat. De rechtmatigheid van de beslissing is desgevallend dan ook af te leiden uit de gebruikte informaticaprogramma's. Daarom wordt de minister gemachtigd te bepalen onder welke voorwaarden categorieën van beslissingen die door of met behulp van informaticaprogramma's worden genomen, bij afwezigheid van akte, geacht kunnen worden gemotiveerd te zijn.

Artikel 9

Dit artikel bepaalt ter uitvoering van de delegatie voorzien in artikel 91, tweede lid, van het decreet, dat mededelingen met een kennisgeving, d.w.z. met een aangetekende zending of via elektronische communicatie met ontvangstbevestiging, als vermeld in artikel 3, §3, 7°, van het decreet enkel op deze wijze dienen te gebeuren wanneer dit wettelijk is voorgeschreven, bijvoorbeeld in artikel 98 van het decreet of artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek of in die gevallen waarbij het noodzakelijk is om de begunstigde te informeren, zoals in het geval van inhoudingen krachtens artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het laatste lid bepaalt dat indien na een maand na de verzending van deze kennisgeving geen ontvangstbewijs verkregen werd, de mededeling van een terugvordering van een onverschuldigde betaling met de gewone post verstuurd wordt.

Hoofdstuk 3. Verjaring

Artikel 10

Op basis van artikel 94, zesde lid, van het decreet vangt de schorsing aan op de dag waarop de aangetekende brief aan de geschillencommissie of de bevoegde rechtbank werd verstuurd. Indien er geen aangetekende brief is verstuurd, vangt de schorsing aan op de dag waarop de brief tegen een ontvangstbewijs aan de geschillencommissie of rechtbank wordt afgeleverd.

De schorsing eindigt op het moment dat de beslissing van de geschillencommissie of de bevoegde rechtbank definitief is geworden.

Hoofdstuk 4. Interest

Artikel 11

De berekening van de interest, bedoeld in artikel 102 van het decreet dient afzonderlijk per schuldvordering te gebeuren. Bijgevolg worden eerst alle toelagen, die deel van de schuldvordering uitmaken, bij elkaar opgeteld. Daarna wordt de interest op het totale bedrag van de schuldvordering berekend.

Om de interest te berekenen zal de wettelijke interestvoet worden toegepast.

De interest zal bij het totaalbedrag van de geïndexeerde toelage in het kader van het gezinsbeleid worden gevoegd. Daarna zal het totale bedrag op basis van artikel 4 van het decreet van ... worden afgerond.

Artikel 12

Om te vermijden dat de schuldenaar een openstaande schuld bij zijn uitbetalingsactor niet vereffent wanneer hij van uitbetalingsactor verandert, zal de openstaande schuld door de nieuwe actieve uitbetalingsactor ten voordele van de vorige bevoegde uitbetalingsactor worden teruggevorderd. De opvolging van de schuld gebeurt door de vorige bevoegde uitbetalingsactor. Hierbij dient er te worden op toegezien dat zoals voorzien in artikel 64, §4, en 65, §4, van het decreet de oudste schuld primeert.

Hoofdstuk 5. Terugvordering

Artikel 13

Op basis van artikel 103, §2, van het decreet van ..., worden in dit artikel de bijkomende voorwaarden voor het afzien van de terugvordering van onverschuldigde betalingen verder uitgewerkt. Met dit artikel wordt de huidige procedure gebaseerd op de Circulaire Omzendbrief 1346 verder gezet.

Zo kan de uitbetalingsactor afzien van de terugvordering van een onverschuldigde betaling op vraag van de schuldenaar wanneer deze te goeder trouw is.

Bovendien moet de schuldenaar zich in een onzekere financiële situatie bevinden. De financiële situatie van de schuldenaar wordt beoordeeld op basis van zijn bestaansmiddelen en de bestaansmiddelen van zijn echtgeno(o)t(e)/persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont/persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt. Eens de voormelde bestaansmiddelen samengevoegd zijn, wordt een forfaitair maandelijks bedrag afgetrokken voor de echtgeno(o)t(e), persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en elk kind dat recht geeft op kinderbijslag en door hen opgevoed wordt. Op die manier wordt rekening gehouden met de specifieke gezinscontext zodat bijv. eenoudergezinnen met meerdere kinderen niet aan dezelfde grens zijn onderworpen als een koppel met 1 kind.

De totale forfaitaire vermindering wordt afgetrokken van het totaalbedrag aan bestaansmiddelen.

Dit bedrag wordt vergeleken met de maximum- en minimumgrens, zoals bepaald in artikel 1409, §1, van het Gerechtelijk Wetboek. Wanneer de bestaansmiddelen van de schuldenaar gelijk zijn aan of minder bedragen dan de minimumgrens, zal de uitbetalingsactor volledig afzien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. Wanneer de bestaansmiddelen van de schuldenaar hoger liggen dan de maximumgrens, zal de uitbetalingsactor beslissen om niet van de terugvordering van de onverschuldigde betaling af te zien.

Tussen deze grenzen kan de uitbetalingsactor beslissen om gedeeltelijk van de terugvordering van de onverschuldigde betaling af te zien. De minister zal de tussenliggende grenzen bepalen op basis waarvan de uitbetalingsactor gedeeltelijk kan afzien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling, waarvoor de minister het mechanisme van de graduele terugvordering bepaalt.

Het is aan de minister om te bepalen welke bestaansmiddelen in aanmerking komen om de financiële situatie van de begunstigde te bepalen, hoe deze middelen worden gecontroleerd en wanneer er sprake is van een terugvordering die onzeker of te duur is geworden.

Artikel 14

Wanneer een onverschuldigde betaling minder bedraagt dan vijftig euro kan de uitbetalingsactor beslissen om deze schuld niet terug te vorderen, op voorwaarde dat de onverschuldigde betalingen niet op de later verschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid kan worden ingehouden.

Artikel 15

Dit artikel legt vast dat de uitbetalingsactor ambtshalve kan verzaken aan de terugvordering indien het bedrag lager is dan 200 euro en deze zou moeten teruggevorderd via het in artikel 103, §1, tweede lid van het decreet. Dergelijke verzaking is niet mogelijk bij vastgestelde fraude.

De regeling is volledig gelijk aan de bepaling opgenomen in artikel 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2016 houdende de uitvoering van het decreet van 24 juni 2016 houdende de Vlaamse sociale bescherming waar het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming, ook kan verzaken aan een bedrag lager dan 200 euro.

De gedwongen invorderingen van de onverschuldigde betalingen zullen, indien ze onbetwist zijn, geschieden door de Vlaamse belastingdienst en meer in het bijzonder door de Centrale Invorderingscel (CIC). De bevoegdheid ontleent de Vlaamse belastingdienst aan twee decreten van 22 februari 1995: het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren ("decreet CIC Vlaamse Gemeenschap"), en het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren ("decreet CIC Vlaamse Gewest").

Deze decreten machtigen de Vlaamse Regering om personeelsleden van de IVA VLABEL aan te stellen en hen te belasten met de invordering van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen, met de invordering van de administratieve geldboeten en met de invordering van de toebehoren. De met invordering belaste personeelsleden zijn gemachtigd om een dwangschrift uit te vaardigen. Het dwangschrift wordt geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door het daartoe door de Vlaamse Regering aangewezen personeelslid van IVA VLABEL en wordt betekend bij exploit van een gerechtsdeurwaarder.

Kind en gezin werkt reeds samen met VLABEL voor bv de terugvordering van de onverschuldigde subsidies.

Alvorens een dwangschrift uit te vaardigen zal VLABEL nog een aanmaning richten aan de schuldenaar met een uitnodiging tot betaling van het onverschuldigde bedrag. Bij niet-betaling na de aanmaning kan worden overgegaan tot gedwongen invordering via de gerechtsdeurwaarder. De gerechtsdeurwaarder kan eveneens een afbetalingsplan goedkeuren. Ook de gerechtsdeurwaarder zal nog een aanmaning versturen alvorens gedwongen in te vorderen.

Voor de gedwongen invordering van de schulden beschikt de gerechtsdeurwaarder over de volgende instrumenten:

- beslag op rekeningen;
- uitvoerend beslag op roerende goederen;
- uitvoerend beslag op onroerende goederen;
- uitvoerend beslag onder derden.

In de samenwerkingsovereenkomst tussen Kind en Gezin en VLABEL wordt met betrekking tot de samenwerking en het gebruik van de invorderingsmiddelen afspraken vastgelegd.

Indien er voldoende bewijsstukken zijn m.b.t. de insolventie van de betrokken schuldenaar zal Kind en Gezin het onverschuldigde bedrag afboeken als oninbaar op basis van het Ministerieel besluit van 11 mei 2016 houdende de bepaling van de voorwaarden waaraan een niet-fiscale vordering moet beantwoorden om als oninbaar te kunnen worden afgeboekt.

Artikel 16

Indien het ontstaan van het terug te vorderen bedrag te wijten is aan fraude door de schuldenaar, is de uitbetalingsactor verplicht om dit bedrag terug te vorderen.

Artikel 17

Dit artikel behoeft geen commentaar.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

1. Financiële weerslag van het voorstel

Gelet op het feit dat:

- het hier louter gaat om het vastleggen van de rechten en plichten van de begunstigden naar de uitbetalingsactoren toe;
 - de wettelijke intrestvoet gehanteerd blijft;
 - de bedragen van niet-terugvordering dezelfde blijven;
- heeft voorliggend voorstel geen budgettaire weerslag op de Vlaamse begroting.

Daar het ontwerp van besluit de continuering van het rechtsbeschermingsbeleid in een Vlaamse context, zoals dit momenteel in de huidige federale context gerealiseerd wordt, tot doel heeft, is er geen budgettaire impact op de beleidsuitgaven voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, zoals deze werden vastgelegd binnen de conceptnota.

De personeels- en werkingsuitgaven gerelateerd aan voorliggend rechtsbeschermingsbeleid kunnen worden opgevangen binnen de voorziene beschikbare enveloppe voor betalings- en administratiekosten.

2 Inspectie van Financiën

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 8 januari 2018.

3 Begrotingsakkoord

Het begrotingsakkoord werd verleend op 14 maart 2018. In navolging van het begrotingsakkoord worden de apparaatskosten van Kind en Gezin en de uitbetalingsactoren opgevangen binnen de beschikbare werkingsenveloppe. Het niveau van terugvordering en niet-terugvordering wordt opgevolgd door het monitoringcomité. Indien er op niveau van regelgeving of in het kader van efficiëntiewinsten bijstellingen worden vastgesteld door het monitoringcomité, zal dit monitoringcomité hierover voorstellen kunnen doen aan de Vlaamse Regering.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Dit voorstel heeft geen weerslag op de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het Agentschap voor de Uitbetaling van de Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid en de private uitbetalingsactoren : De personele kosten zijn voorzien en kunnen worden opgevangen binnen de beschikbare enveloppe voor betalings- en administratiekosten.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

5.1 Het wetgevings- en taaladvies

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. nr. 2018/11 van 16 januari 2018.

5.2 RIA

Het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid regelt in detail de context en de procedure met betrekking tot het rechtsbeschermingsbeleid.

De Vlaamse Regering heeft slechts delegatie voor een aantal operationele bepalingen waardoor er dus in voorliggend besluit geen nieuw beleid vervat zit en een RIA niet nodig is.

Het uitgewerkte rechtsbeschermingsbeleid beoogt een verderzetting van de rechtsbescherming die op dit ogenblik federaal werd opgenomen en werkt een Vlaams kader hiervoor uit.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering houdende de nadere regels betreffende de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de modaliteiten betreffende de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing houdende de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 2° de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs en de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over voornoemd ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Onderwijs

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN